

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6138/2551

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัท ที เจ แลนด์ จำกัดผู้ร้อง นายทวี ตันติพงศ์อนันต์ กับพวกผู้คัดค้าน บริษัทนานาพรณเอนเตอร์ไพรส์ จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 309 ตี, ป.วิ.พ. มาตรา 223 ทวิ

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 309 ตี ต้องเป็นกรณีที่ผู้ซื้อได้ซื้อสิ่งหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาด ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาและเมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ขายให้แก่ผู้ซื้อ หากทรัพย์สินที่โอนนั้นมีลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารอยู่อาศัย และ ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ยอมออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ผู้ซื้อขอที่จะยื่นคำขอ ฝ่ายเดียวต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาลให้ออกคำสั่งบังคับให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้นภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนด แต่

คำพิพากษา

คดีนี้ผู้ร้องซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่พิพาทมาจากการขายของที่ประชุมเจ้าหนี้ตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ไม่ใช่การซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่นคำขอตามบทบัญญัติดังกล่าวคดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระหนี้ให้แก่โจทก์ หากไม่ชำระให้ยึดทรัพย์จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 3574 ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง (เมือง) จังหวัดสมุทรปราการ ออกขายทอดตลาด จำเลยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา เจ้าพนักงานบังคับคดีจึงยึดทรัพย์ดังกล่าวออกขายทอดตลาด ต่อมาวันที่ 30 เมษายน 2542 ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยที่ 1 ไว้เด็ดขาดในคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.75/2542 ระหว่าง บริษัทวิทยาคม จำกัด โจทก์ บริษัทนานาพรณเอนเตอร์ไพรส์ จำกัด ที่ 1 กับพวก จำเลย ต่อมาวันที่ 20 กรกฎาคม 2548 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้นัดประชุมเจ้าหนี้ครั้งอื่นเพื่อพิจารณาการขอซื้อทรัพย์สินจำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 3574 ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง (เมือง) จังหวัดสมุทรปราการ จากบุคคลภายนอก ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือแสดงความจำนงขอซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวพร้อมสิ่งปลูกสร้างต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในที่ประชุมเจ้าหนี้ ซึ่งในที่ประชุมเจ้าหนี้ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ขายทรัพย์สินจำนองดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องในราคา 82,000,000 บาท ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ออกคำสั่งบังคับและบังคับให้บริวารของลูกหนี้ตามคำพิพากษาออกไปจากที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างของผู้ร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 309 ตี ผู้คัดค้านทั้งสามยื่นคำคัดค้านขอให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอออกคำสั่งบังคับฉบับลงวันที่ 26 ธันวาคม 2549 และเพิกถอนคำสั่งฉบับลงวันที่ 27 ธันวาคม 2549 ศาลชั้นต้นได้สอบสวนแล้วมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งที่รับคำขอของผู้ร้องเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2549 และกระบวนพิจารณาคดีภายหลังนับจากนั้น ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 223 ทวิ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่าศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยที่ 1 ไว้เด็ดขาดในคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.75/2542 ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ต่อมาวันที่ 20 กรกฎาคม 2548 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้นัดประชุมเจ้าหนี้ครั้งอื่นเพื่อพิจารณาการขอซื้อ

ทรัพย์จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 3574 ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง (เมือง) จังหวัดสมุทรปราการ จากบุคคลภายนอกและปรากฏว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ขายทรัพย์จำนองดังกล่าวให้แก่ผู้ร้อง หลังจากผู้ร้องซื้อทรัพย์ดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องไม่สามารถเข้ายึดถือครอบครองใช้ประโยชน์ได้เนื่องจากบริวารของจำเลยที่ 1 ลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.75/2542 ยังไม่ยอมออกไปจากทรัพย์ที่พิพาท คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า ผู้ร้องมีสิทธิที่จะยื่นคำขอต่อศาลให้ออกคำสั่งบังคับให้บริวารดังกล่าวออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ที่พิพาทตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 309 ตรี ได้หรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา 309 ตรี ต้องเป็นเรื่อง πουผู้ซื้อได้ซื้ออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา และเมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ขายให้แก่ผู้ซื้อ หากทรัพย์สินที่โอนนั้นมีลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารอยู่อาศัย และลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ยอมออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ผู้ซื้อชอบที่จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาลให้ออกคำสั่งบังคับให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้นภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนด แต่คดีนี้ผู้ร้องซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่พิพาทมาจากการขายของที่ประชุมเจ้าหนี้ครั้งอื่นตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ไม่ใช่การซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี จึงไม่ใช่เรื่องที่เจ้าพนักงานบังคับคดีโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ขายให้แก่ผู้ซื้อตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 309 ตรี ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิร้องขอให้บังคับตามบทบัญญัติดังกล่าวได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ผู้ร้องอ้างในอุทธรณ์มีข้อเท็จจริงไม่ตรงกับคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

สมศักดิ์ จันทรา · เอกชัย ชินนพงศ์ · ขวลิต สุจริตกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6138/2551>